

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาพการณ์ของโลกปัจจุบันที่ทุกสิ่งทุกอย่างถูกผลักดันและขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว พร้อมกับความเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมือง หรือเทคโนโลยี ซึ่งจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ย่อมมีผลกระทบต่อองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลจากการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นจึงทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานของตน ซึ่งไม่เพียงแต่องค์กรภาคธุรกิจเท่านั้น ในส่วนขององค์กรภาครัฐก็ได้มีการปรับปรุงและดำเนินการปฏิรูประบบการบริหารจัดการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช พ.ศ. 2550 อันเป็นกฎหมายอันสูงสุดในการปกครองประเทศ แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 บัญญัติไว้ว่ารัฐ ต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองท้องถิ่น ให้สามารถพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เองและรัฐยังต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วทั้งประเทศ โดยการบริหารราชการแผ่นดินมีการมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่กัน กับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

ประเทศไทยมีความตื่นตัวสนใจเรื่องธรรมาภิบาลอย่างมาก โดยเฉพาะภายหลังจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา กระทั่งเปลี่ยนมาบังคับใช้รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2550 ฉบับปัจจุบัน นอกจากนี้วิกฤตเศรษฐกิจก็มีส่วนทำให้ความสนใจเกี่ยวกับธรรมาภิบาล

มีมากยิ่งขึ้นเป็นที่เชื่อกันว่าหากประเทศไทยมีการนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานภาคราชการเอกชน และประชาชนแล้ว จะทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี และเกิดความเป็นธรรมในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยในปัจจุบันยังมีปัญหานานัปการที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาไปสู่การมีธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง เช่น วัฒนธรรมระบบอุปถัมภ์ กลุ่มอิทธิพล และกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ต้องการรักษาสถานภาพดั้งเดิมไว้ นอกจากนี้ความพยายามของนักวิชาการ ผู้รู้ และผู้สนใจที่เกี่ยวข้องแล้ว องค์การระหว่างประเทศจัดว่ามีบทบาทในการผลักดันให้เกิดธรรมาภิบาล ในประเทศไทย ธรรมาภิบาลได้กลายเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักการที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตย ได้มีการเสนอและกล่าวถึงแนวคิดนี้อย่างกว้างขวางตัวอย่างที่เห็นอย่างป็นรูปธรรม คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. 2550 ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ได้บัญญัติมาตราต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล ถ้าหากมีการนำแนวคิดหลัก ธรรมาภิบาลไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการตรวจสอบการทำงาน ของรัฐ โดยประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องและระบบบริหารของรัฐมีความยุติธรรมและเป็นที่น่าเชื่อถือ ทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่การลดการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของบ้านเมืองได้ (บุญบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ดี. 2544 : 1)

ปัจจุบันสถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดยเฉพาะการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 112) ในหมวด 14 ได้บัญญัติถึงการปกครองท้องถิ่น กล่าวถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น รวมถึงได้ปฏิรูประบบหลักการใหม่ ๆ เพิ่มเติมในหลายหมวดและหลายมาตรการ ประการที่สำคัญ คือ ความเป็นอิสระในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ให้หลักประกันความเป็นอิสระของท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง โดยกำหนดให้เป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2552 : 112-113)

อย่างไรก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานพื้นฐานในท้องถิ่นของรัฐที่ต้องบริหารราชการ โดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือ หลักธรรมาภิบาล เพราะเป็นแนวทางที่ภาครัฐและท้องถิ่นต้องยึดถือเป็นหัวใจในการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้หลักธรรมาภิบาลดังกล่าว มี 6 ประการ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ดังนี้ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม

หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. 2546 : 58)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเป็นสิ่งที่ท้าทายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในขณะนี้ คือ การปรับกลยุทธ์ ทักษะคิด วิเคราะห์ วิธีการทำงานของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ไปสู่การเป็นข้าราชการยุคใหม่ ควรตระหนักถึงการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า สร้างท้องถิ่นให้เข้มแข็งมุ่งการกระจายอำนาจ ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน มีสภาพแวดล้อมที่ดี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีสวัสดิการสังคมที่ดี และมีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยให้ยึดหลักธรรมาภิบาลซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเพราะหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและมีการปฏิบัติงานสำคัญ ในการพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการประชาชน และในขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการดำเนินงานจัดทำการบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นประจำทุกปีแต่การดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์และรูปแบบการปฏิบัติงานตามส่วนกลาง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน

อีกทั้งจากสภาพพื้นที่เขตอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีความสำคัญทั้งด้านสังคมด้านเศรษฐกิจ และการคมนาคมที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการขยายตัวทางด้าน การเกษตรกรรม และมีการเปลี่ยนแปลง ไปใช้เป็นที่เพื่อการอยู่อาศัย การพาณิชย์กรรมที่สำคัญของจังหวัดกาฬสินธุ์ มีการหลั่งไหลเข้ามาของประชาชนจากพื้นที่อื่น ๆ จำนวนมาก การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงทำให้เกิดปัญหาทางสังคมต่าง ๆ ตามมา เช่น การให้บริการ สาธารณะที่ไม่เพียงพอ ปัญหาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดหนักในปัจจุบันเป็นต้น ดังนั้น การพัฒนาการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อชุมชนเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์สูงสุด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของหลายฝ่าย ตั้งแต่ความร่วมมือภายในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน ความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนในเขตอำเภอหนองกุงศรีที่ได้มีการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมตรวจสอบ และป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ เป็นการสร้างกลไกการตรวจสอบ การถ่วงดุลอำนาจทางการบริหารงานของราชการให้มีประสิทธิภาพ และเกิดความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งนำไปสู่การปฏิรูปให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่ดีทั้งในระดับ ภาครัฐและเอกชน

ผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสนใจศึกษา การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ จากความคิดเห็นของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพราะการที่จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องศึกษา ค้นคว้าและวิเคราะห์การดำเนินงานเพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป ซึ่งผู้วิจัยตระหนักดีว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถเป็นกำลังที่สำคัญในการนำเอาหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการปฏิรูประบบราชการไปสู่การเป็นราชการยุคใหม่ที่มีลักษณะของธรรมาภิบาลเป็นรากฐาน ในการปฏิบัติงาน อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและประชาชนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดของบุคลากรท้องถิ่น จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดของบุคลากรท้องถิ่น

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรท้องถิ่นอำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 250 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์. 2554 : 8)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ กลุ่มบุคลากรท้องถิ่น อำเภอหนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 154 คน โดยการกำหนดขนาดตัวอย่างตามวิธีของ ยามานะ (Yamane, 1973 : 727)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักความคุ้มค่า

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคลของบุคลากรท้องถิ่น ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ หลักธรรมาภิบาล 6 ประการ คือ

3.2.1 หลักนิติธรรม

3.2.2 หลักคุณธรรม

3.2.3 หลักความโปร่งใส

3.2.4 หลักการมีส่วนร่วม

3.2.5 หลักความรับผิดชอบต่อสังคม

3.2.6 หลักความคุ้มค่า

4. ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

ขอบเขตพื้นที่ศึกษา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 10 ท้องถิ่น ซึ่งแบ่งออกเป็นเทศบาลตำบล 7 แห่งคือ เทศบาลตำบลหนองกุ้งศรี เทศบาลตำบลหนองหิน เทศบาลตำบลคำแก้ว เทศบาลตำบลหนองบัว ตำบลเทศบาลตำบลหนองสรวง เทศบาลตำบลหนองใหญ่ เทศบาลตำบลคงมูล และองค์การบริหารส่วนตำบล 3 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกเครือ องค์การบริหารส่วนตำบลเสาด์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหิน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์, 2554 : 5)

5. ขอบเขตระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาระหว่าง เดือน มีนาคม 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักธรรมาภิบาล (Good governance) หมายถึง การปกครอง การบริหารจัดการ การควบคุมดูแลกิจการบ้านเมืองและสังคมให้เป็นไปในครรลองครองธรรม นอกจากนี้ยังหมายถึง การบริหารจัดการที่ดีสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวงที่วิญญูชนพึงมีพึงประพฤติปฏิบัติยึดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักสำคัญ 6 ประการ คือ

1. **หลักนิติธรรม** หมายถึง การตรากฎหมายถูกต้อง เป็นธรรม การกำหนดกฎ กติกา และการปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึง สิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก โดยในระดับองค์กรหมายถึง กฎ กติกา ที่ใช้ในการบริหารงาน ภายในเช่น การมาทำงาน หรือเข้าประชุมให้ตรงเวลา การให้บริการประชาชนให้เสมอกัน รวมถึงข้อตกลงในการสับเปลี่ยนหน้าที่กัน ในองค์กร
2. **หลักคุณธรรม** หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกันเพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตเป็นนิสัยประจำชาติ โดยในระดับองค์กร หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพให้ความยุติธรรมกับประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และปฏิบัติตาม ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการคือ มีจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อประชาชนและสังคม
3. **หลักความโปร่งใส** หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติโดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กร ทูทวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร ได้สะดวกและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน ส่วนในระดับ องค์กร หมายถึง ประชาชนรู้ขั้นตอนที่จะติดต่องานและสามารถตรวจสอบการทำงานได้และ ภายในองค์กรต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจการบริหารงาน เงิน คน มีการสื่อสารที่ดี ภายในด้วย
4. **หลักการมีส่วนร่วม** หมายถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแสดงความคิดเห็น

การได้ส่วนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ และการแสดงประชามติหรืออื่น ๆ ทั้งนี้หลักการมีส่วนร่วมในระดับองค์กร หมายถึง การวางระบบการรับฟังความคิดเห็น และการรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และขณะเดียวกัน ภายในองค์กรเองจะต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหารงานภายในด้วย

5. หลักการรับผิดชอบ หมายถึงการตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาลดจนเคาเรพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน โดยในระดับองค์กร หมายถึง การกำหนด โครงสร้างและระบบการใช้อำนาจรัฐใหม่ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับล่างเพื่อให้ความรับผิดชอบในทุกระดับมีความชัดเจน และมีรายงานประจำปีรายงานผลการปฏิบัติงานที่มีตัวชี้วัดความสำเร็จแรงค์ให้ประชาชนรับผิดชอบ

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีจำนวนจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยการรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน ทั้งนี้ ในระดับองค์กร หมายถึง ผู้บริหารต้องทบทวนงานในความรับผิดชอบทั้งหมด เพื่อพิจารณาถ่ายโอนงานที่ ภาคธุรกิจ เอกชน หรือภาคประชาชนทำได้ และมีประสิทธิภาพสูงกว่าออกไป เลื่อนนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ และพัฒนาความสามารถเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง กระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองคูบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ปฏิบัติงานราชการตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด องค์กรการบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ในที่นี้หมายถึง เทศบาลตำบลหนองคูบุรี เทศบาลตำบลหนองบัว เทศบาลตำบลหนองสรวง เทศบาลตำบลหนองหิน เทศบาลตำบลคำกั่ว เทศบาลตำบลหนองใหญ่ เทศบาลตำบลดงมูล องค์กรการบริหารส่วนตำบลโคกเครือ องค์กรการบริหารส่วนตำบลเสาเต้า และองค์กรการบริหารส่วนตำบลหนองหิน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำย่อว่า “อปท.”

บุคลากรท้องถิ่น หมายความว่า ข้าราชการองค์กรการบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาลข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานเทศบาลเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงาน

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในที่นี้หมายถึง พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง ที่เป็น ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีงบประมาณ 2554 มีจำนวน 250 คน

รายได้ หมายถึง รายได้ที่เป็นเงินเดือนประจำ เงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานราชการไม่ครอบคลุมรายได้พิเศษอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการรับราชการ

ระยะเวลาในการปฏิบัติงานราชการ หมายถึง ระยะเวลาที่บุคลากรท้องถิ่นอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้เริ่มรับราชการ หรือทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ จนถึง งบประมาณ 2554

ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน หมายถึง หน้าที่และความรับผิดชอบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มอบหมายให้บุคลากรแต่ละคน ปฏิบัติโดยชอบธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเป็นแนวทางให้กับส่วนราชการอื่น ๆ ที่สนใจจะนำไปพิจารณาประยุกต์ใช้ได้ต่อไป
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของบุคลากรท้องถิ่น อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ในการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดีขึ้นได้
3. เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้กับทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ใช้ประกอบการพิจารณาหาแนวทางให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินงานที่ดี ให้เป็นที่พึงพอใจทั้งข้าราชการและประชาชนอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์